```
Jazyk C
                                                        22.2.2022
                       Domácí úkol č.1
Termín odevzdání: 22.3.2022
 Hodnocení celkem max. 15 bodů
 Čtěte pokyny na konci tohoto textu
Příklady: (budou opravovány v prostředí Linux/GCC,
           LC ALL=cs CZ.utf8
           překlad: gcc -g -std=c11 -pedantic -Wall -Wextra
           C11 je potřeba jen pro static assert(test, "zprava"); )
A) V rozhraní "bitset.h" definujte pro datovou strukturu typu pole bitů:
     typedef <DOPLNIT> bitset t;
       Typ bitového pole (pro předávání parametru do funkce odkazem).
     typedef unsigned long bitset index t;
        Typ indexu do bitového pole.
   Makra:
     bitset create(jmeno pole, velikost)
       definuje a _nuluje_ proměnnou jmeno_pole
       (POZOR: opravdu musí _INICIALIZOVAT_ pole bez ohledu na
       to, zda je pole statické nebo automatické/lokální!
       Vyzkoušejte obě varianty, v programu použijte lokální pole.)
       Použijte static_assert pro kontrolu velikosti pole.
       Př: static bitset_create(p,100); // p = pole 100 bitů, nulováno
           bitset_create(q,100000L); // q = pole 100000 bitů, nulováno bitset_create(q,-100); // chyba při překladu
     bitset_alloc(jmeno_pole, velikost)
       definuje proměnnou jmeno pole tak, aby byla kompatibilní s polem
       vytvořeným pomocí bitset create, ale pole bude alokováno dynamicky.
       Př: bitset alloc(q,10000\overline{OL}); // q = pole 100000 bitů, nulováno
       Použijte assert pro kontrolu maximální možné velikosti pole.
       Pokud alokace selže, ukončete program s chybovým hlášením:
       "bitset alloc: Chyba alokace paměti"
     bitset free(jmeno pole)
       uvolní paměť dynamicky (bitset alloc) alokovaného pole
     bitset size(jmeno pole)
       vrátí deklarovanou velikost pole v bitech (uloženou v poli)
     bitset setbit(jmeno pole,index,výraz)
       nastaví zadaný bit v poli na hodnotu zadanou výrazem
       (nulový výraz == bit 0, nenulový výraz == bit 1)
       Př: bitset setbit(p,20,1);
```

```
bitset getbit(jmeno pole,index)
       získá hodnotu zadaného bitu, vrací hodnotu 0 nebo 1
       Př: if(bitset getbit(p,i)==1) printf("1");
           if(!bitset getbit(p,i))     printf("0");
   Kontrolujte meze polí. V případě chyby volejte funkci
     error exit("bitset getbit: Index %lu mimo rozsah 0..%lu",
               (unsigned long)index, (unsigned long)mez).
   (Použijte například modul error.c/error.h z příkladu b)
   Programy musí fungovat na 32 (gcc -m32) i 64bitové platformě.
   Podmíněným překladem zajistěte, aby se při definovaném symbolu
   USE INLINE místo těchto maker definovaly inline funkce stejného jména
   všude kde je to možné (bez změn v následujícím testovacím příkladu!).
   Pozor: USE INLINE nesmí být definováno ve zdrojovém textu --
          překládá se s argumentem -D (gcc -DUSE INLINE ...).
   Program musí fungovat s inline funkcemi i pro vypnuté optimalizace -00
   (ověřte si to, vyžaduje modul s externími definicemi inline funkcí).
   Pro vaši implementaci použijte pole typu unsigned long [].
   V tomto poli na indexu O bude velikost bitového pole v bitech.
   Implementace musí efektivně využívat paměť (využít každý
   bit pole až na posledních maximálně CHAR BIT*sizeof(unsigned long)-1
bitů).
   Jako testovací příklad implementujte funkci, která použije algoritmus
   jako Eratostenovo síto (void Eratosthenes(bitset_t pole);) a použijte ji
   pro výpočet posledních 10 prvočísel ze všech prvočísel od 2 do
   N=300000000 (300 milionů). (Doporučuji program nejdříve odladit pro
N=100.)
   Funkci Eratosthenes napište do samostatného modulu "eratosthenes.c".
   Každé prvočíslo tiskněte na zvláštní řádek v pořadí
   vzestupném. Netiskněte nic jiného než prvočísla (bude se
   automaticky kontrolovat!). Pro kontrolu správnosti prvočísel
   můžete použít program "factor" (./primes|factor).
   Naprogramujte (s využitím funkce clock()) měření doby běhu programu v
   sekundách a výsledek vypište na stderr následujícím příkazem:
     fprintf(stderr, "Time=%.3g\n", (double)(clock()-
start)/CLOCKS PER SEC);
   (Porovnejte s výsledkem programu "time ./primes".)
   Pro lokální pole budete potřebovat zvětšit limit velikosti zásobníku.
   Na Unix-like systémech můžete použít příkaz "ulimit -a" pro zjištění
velikosti
   limitu a potom "ulimit -s zadana velikost v KiB" před spuštěním
programu.
   (Toto názorně demonstruje nevhodnost používání velkých lokálních polí.)
   Zdrojový text programu se musí jmenovat "primes.c" !
   Napište Makefile tak, aby příkaz "make" vytvořil všechny varianty:
    primes používá makra
     primes-i používá inline funkce
```

```
a aby příkaz "make run" všechny varianty vytvořil a spustil.
   (Při nesplnění výše uvedených podmínek: až 0 bodů.)
(7b)
Poznámky: Eratosthenovo síto (přibližná specifikace):
   1) Nulujeme bitové pole p o rozměru N,
     p[0]=1; p[1]=1; // 0 a 1 nejsou prvočísla
      index i nastavit na 2
   2) Vybereme nejmenší index i, takový, že p[i]==0.
     Potom je i prvočíslo
   3) Pro všechny násobky i nastavíme bit p[n*i] na 1
      ('vyškrtneme' všechny násobky i - nejsou to prvočísla)
   4) i++; dokud nejsme za sqrt(N), opakujeme bod 2 až 4
      (POZOR: sestavit s matematickou knihovnou parametrem -lm)
   5) Výsledek: v poli p jsou na prvočíselných indexech hodnoty 0
  https://en.wikipedia.org/wiki/Prime number
  Efektivita výpočtu: cca 2.1s na Intel i5-4690 @ 3.50GHz (qcc -O2)
   Porovnejte efektivitu obou variant (makra vs. inline funkce).
   Zamyslete se, jak by se ověřila efektivita pro (neinline) funkce.
```

B) Napište modul "error.c" s rozhraním v "error.h", který definuje funkci void warning msg(const char *fmt, ...) a funkci void error exit(const char *fmt, ...). Tyto funkce mají stejné parametry jako printf(); tisknou text "CHYBA: " a potom chybové hlášení podle formátu fmt. Vše se tiskne do stderr (funkcí vfprintf) a potom pouze error exit ukončí program voláním funkce exit(1). Použijte definice ze stdarg.h. * Napište modul "ppm.c" s rozhraním "ppm.h", ve kterém definujete typ: struct ppm { unsigned xsize; unsigned ysize; } ; a funkci: struct ppm * ppm read(const char * filename); načte obsah PPM souboru do touto funkcí dynamicky alokované struktury. Při chybě formátu použije funkci warning msg a vrátí NULL. Pozor na "memory leaks". void ppm free(struct ppm *p); uvolní paměť dynamicky alokovanou v ppm read Můžete doplnit další funkce, ale pro DU1 to není nutné. [Zamyslete se nad (ne)vhodností použití warning msg() a promyslete alternativní způsoby hlášení různých chyb.] Můžete omezit max. velikost obrazových dat vhodným implementačním

limitem (např 8000*8000*3).

```
Popis formátu PPM najdete na Internetu, implementujte pouze
binární variantu P6 s barvami 0..255 a bez komentářů:

"P6" <ws>+

<xsizetxt> <ws>+ <ysizetxt> <ws>+

"255" <ws>

<binární data, 3*xsize*ysize bajtů RGB>

<EOF>
```

* Napište testovací program "steg-decode.c", kde ve funkci main načtete ze $\!\!\!\!$

souboru zadaného jako jediný argument programu obrázek ve formátu PPM a v něm najdete uloženou "tajnou" zprávu. Zprávu vytisknete na stdout.

Zpráva je řetězec znaků (char, včetně ' $\0$ ') uložený po jednotlivých bitech

(počínaje LSb) na nejnižších bitech (LSb) vybraných bajtů barevných složek

v datech obrázku. Dekódování ukončete po dosažení '\0'.

Pro DU1 budou vybrané bajty určeny prvočísly (počínaje od 29) -- použijte

Eratostenovo síto podobně jako v příkladu "primes.c" a začněte prvočíslem 29.

Velikost bitového pole musí odpovídat velikosti obrazových dat RGB.

Program použije error_exit v případě chyby čtení souboru (chybný formát),

a v případě, že zpráva není korektně ukončena ' $\0'$. Předpokládejte možnost uložení textu zprávy ve formátu UTF-8.

Použijte program "make" pro překlad/sestavení programu. Testovací příkaz: ./steg-decode dul-obrazek.ppm

Zájemci si mohou vytvořit i program "steg-encode.c" (nehodnotí se). Zamyslete se nad (ne)vhodností použití implementačních limitů.

(8b)

Zařiďte, aby příkaz "make" bez parametrů vytvořil všechny spustitelné soubory pro DU1. Při změně kteréhokoli souboru musí přeložit jen změněný

soubor a závislosti. Pokud bude Makefile vypadat jako skript, odečtou se 3b.

Testovací obrázek: du1-obrazek.ppm

- C) Obecné pokyny pro vypracování domácích úkolů (rev 21.2.2022)
- * Pro úkoly v jazyce C používejte ISO C11 (soubory *.c) Použití nepřenositelných konstrukcí není dovoleno.
- * Úkoly zkontrolujte překladačem například takto: gcc -g -std=c11 -pedantic -Wall -Wextra priklad1.c místo gcc můžete použít i jiný překladač. V souvislosti s tím napište do poznámky na začátku souboru jméno překladače, kterým byl program přeložen (implicitní je verze GNU C instalovaná na serveru merlin).

Pro ověření správnosti paměťových operací zkuste extra parametry pro gcc (Makefile: CFLAGS += -fsanitize=address, LDFLAGS += -fsanitize=address).

- * Programy pište, pokud je to možné, do jednoho zdrojového souboru. Dodržujte předepsaná jména souborů.
- * Na začátek každého souboru napište poznámku, která bude obsahovat jméno, fakultu, označení příkladu a datum.

```
Příklad:
// primes.c
// Řešení IJC-DU1, příklad a), 20.3.2111
// Autor: Jára Cimrman, FIT
// Přeloženo: gcc 11.2
// ...popis příkladu - poznámky, omezení, atd
```

* Úkoly je nutné zabalit programem zip takto: zip xcimrm99.zip *.c *.h Makefile

Jméno xcimrm99 nahradíte vlastním. ZIP neobsahuje adresáře. Každý si zkontroluje obsah ZIP archivu jeho rozbalením v prázdném adresáři

a napsáním "make run".

- * Řešení se odevzdává elektronicky v IS FIT (velikost souboru je omezena)
- * Posílejte pouze nezbytně nutné soubory -- ne *.EXE!
- * Úkoly neodevzdané v termínu budou za 0 bodů.
- * Opsané úkoly budou hodnoceny O bodů pro všechny zůčastněné a to bez výjimky (+bonus v podobě návštěvy u disciplinární komise).

Poslední modifikace: 22. February 2022

Pokud naleznete na této stránce chybu, oznamte to dopisem na adresu peringer AT fit.vutbr.cz